



מ"ת 90/05/16 - מדינת ישראל נגד אייל חוכמה - נוכח בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 90-05-16 מדינת ישראל נ' חוכמה

תיק חיצוני: 180451/2016

לפני: כב' השופטת ענת יהב

המבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אסנת חן
נגד	אייל חוכמה - נוכח בעצמו
המשיב	ע"י ב"כ עו"ד שימרון ועו"ד כפיר דור

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, ובקשה לפסילה עד לתום ההליכים לפי סעיף 47 לפקודת התעבורה, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות מכוח חזקת הסירוב.

ע"פ עובדות כתב האישום נתפס המשיב כשהוא נצפה יוצא ממוקום המוכר כמאתר סמים, ולאחר מכן נוהג ברכב. מדוחות השוטרים עולה כי כשנעצר טען בפניהם שהשתמש בסמים לפני כ- 3 שבועות וכי מזה 3 שנים אחרונות הינו משתמש בסמים. בעקבות כך בוצעו לו מבחני מאפיינים אשר כשל במבחן הבאת האצבע לאף. בהמשך, משהתבקש לבצע בדיקת דם או שתן- סירב.

אין מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של הדיון בעניינו של המשיב.

לפיכך הנני קובע כי קיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב.

ב"כ המשיב טוען אך ורק לגבי המסוכנות והאפשרות לשחרר את המשיב ממעצר הבית אשר בו המשיב שרוי מאז יום 27.4.16, מועד בו שוחרר בתחנת המשטרה על ידי קצין, למעצר בית לילי וזאת על מנת שיוכל להמשיך ולנהל את חייו ולפרנס את עצמו.

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבודה.



המשיב נוהג משנת 94 לחובתו 32 הרשעות קודמות, רובן מסוג ברירת משפט בגין עבירות של שימוש בטלפון ואי ציות לתמרורים.

כמו כן, כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום אשר הוגש בגין עבירה לכאורית אשר מייחסת לו נהיגה בשכרות (סמים) בתאריך 24.7.15.

לאור המפורט לעיל, הנני קובע כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של המשיב.

עם זאת, סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את ביהמ"ש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר, ובמקרה זה את מעצר הבית שהוטל באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה מחד, ואשר לא תסכן את משתמשי הדרך, מאידך.

מכאן שאם מטרת המעצר היא למנוע מן המשיב לנהוג, על בית המשפט לבחון האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית.

הצדדים מסכימים כי מסוכנותו של המשיב היא בנהיגתו בלבד. בעניין זה וקודם שטען בבקשת המעצר, הסכים ב"כ המשיב שהנאשם יהא פסול עד להחלטה אחרת בעניינו, (בהליך מקביל שמספרו 85-05-16 דיון בבקשה נקבע לעוד 3 חודשים).

כמו כן, אין חולק שהמשיב לא נהג בזמן פסילה, והנסיבה המחמירה בעניינו לעניין מעצר הבית הוא אותו תיק התלוי ועומד כנגדו בבית המשפט לתעבורה בגין אותו אישום.

המאשימה מבקשת למתוח קו רצוף בין מסוכנותו של הנאשם למסקנה כי עליו להישאר ספון בביתו כל העת בפיקוח ערבים.

ב"כ המשיב טוען, כי מסוכנותו סובבת סביב נהיגתו, ובהינתן הסכמתו לפסילה מלנהוג ובהיעדר הרשעות של נהיגה בזמן פסילה הרי שאין סיבה שלא לראות בנטילת רישיונו אמצעי לאיון מסוכנות זו. לביסוס טענתו הגיש הסנגור פסיקה התומכת בכך.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות נראית לי עמדתו של הסנגור נכונה מזו של המבקשת.

תחילה, המבקשת בבקשה מבקשת לאחר 5 ימי מעצר בית מלא ללא פיקוח, שבהם לא הייתה כל אינדיקציה להפרה, להחמיר ולהורות על פיקוח באמצעות מפקחים. ברי, כי, המשטרה עצמה חשבה כי התנאים הספיקו לעת ההיא ואין כל סיבה לבקשה להחמיר עמו.



יתירה מכך, בבחינת מסוכנותו של משיב ספציפי זה, הרי שנראה כי האמצעי המניעתי המידתי הראוי בעניינו ואשר יביא על סיפוקו את רצוננו שלא לסכן את משתמשי הדרך, הינו פסילת רישיונו זאת בצירוף מעצר בית לילי והפקדת ערבויות שיהיה בכל אלו כדי לתת מענה לאותה המסוכנות שנקבעה על ידי.

בעמ"ת (מחוזי-ת"א) 41528-06-14 אלון פליישר נ' מ"י (ניתן ביום 30.6.15) מפי כבוד השופט זמיר, שם כותב:

"בכל הכבוד, לא אוכל לקבל גישה אחרונה זו. שיקולים דוגמת "מכת מדינה" אינם מהווים עוד חלק מדיני המעצרים.. השיקולים שיש לשקול אינם שיקולים של הלימה או הרתעת הרבים, אלא אך שיקולים מניעתיים, קרי: מהי מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם הספציפי.. ומהו האמצעי המידתי והראוי על מנת לאיינה".

במקרה שם, הנאשם נהג בשכרות, כאשר לחובתו הרשעה בשכרות שנה קודם לכן (כאשר בתיק זה עדיין המשיב הינו בחזקת חף מפשע), היה בעל וותק נהיגה קצר מזה של המשיב. כבוד השופט זמיר אף מציין בהחלטתו זאת עוד מס' מקרים אשר עניינם דומה והתוצאה בכולן היא נטילת רישיון הנהיגה וערבויות מתאימות.

מקרה זה נופל בגדרם של אותם המקרים ומעצר בית מלא, כפי שהמשיב נתון בו עד ליום זה הינו בגדר אמצעי מניעתי מחמיר מדי ולא הולם את הסיטואציה והמשיב הספציפי אשר עומד בפני בית המשפט.

משכך, ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בעניינו של המשיב, הנני קובעת ניתן יהא להסתפק במעצר בית לילי וערבויות נוספות כדלקמן:

1. המשיב ישהה במעצר בית לילי בין השעות 21:00 ועד לשעה 07:00 בבוקר.
 2. המשיב יפקיד פיקדון במזומן ובנוסף על זה שהופקד במשטרה בסך של 1,500 ₪ וזאת לצורך הבטחת קיומו של מעצר הבית הלילי כאמור.
 3. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 3,000 ₪ להבטחת קיום תנאי שחרורו.
 4. ערבות צד ג' בסך 3,000 ₪ תחתם על ידי אביו של המשיב, מר חוכמה שלמה, ת"ז: 50186071.
- הערבויות יחתמו היום ויזקפו כנגד קיומה של החלטה זו, ויעמדו כנגד הבטחת קיום תנאי שחרורו של המשיב וזאת עד לתום ההליכים כנגדו.**

5. **המשיב מוזהר בזאת כי כל הפרה של תנאי שחרורו, עלולה להוביל להחמרת תנאי מעצרו.**



6. אני מזכירה, כי פסילתו של המשיב מלנהוג ומלהחזיק רישיון נהיגה, הינה עד להחלטה אחרת בעניינו, ועניין זה יידון בדיון אשר נקבע לתאריך 1.8.16.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 05 מאי 2016, במעמד הצדדים.